

VI kadencja

Interpelacja nr 4694**do ministra infrastruktury****w sprawie elektrowni wiatrowych**

Szanowny Panie Ministrze! W ostatnim okresie wielu inwestorów planuje przeprowadzenie inwestycji w zakresie budowy elektrowni wiatrowych. Napotykają oni na wiele trudności. Jedną z nich jest odpowiedź na pytanie: Czy jest to inwestycja celu publicznego?

Zgodnie z treścią unormowania art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 03.80.717, z późn. zmianami) - przez inwestycję celu publicznego rozumieć należy działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), stanowiące realizację celów, w których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 04.261.2603, z późn. zmianami). Z kolei zgodnie z treścią art. 6 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 04.261.2603, z późn. zmianami) - celami publicznymi w rozumieniu ustawy są między innymi inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach. Do owych "innych celów publicznych określonych w odrębnych ustawach" zaliczyć należy z całą pewnością zdefiniowane w unormowaniach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. 06.89.625, z późn. zmianami) obowiązki w zakresie zaopatrzenia m.in. mieszkańców gminy w energię elektryczną. Według bowiem ww. ustawy Prawo energetyczne do zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe należy m.in. planowanie i organizacja zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy. Zaopatrzenie w energię elektryczną jest bowiem jednym z celów polityki energetycznej państwa realizowanej także na szczeblu samorządu terytorialnego. Ustawa Prawo energetyczne nakłada także obowiązki na przedsiębiorstwa energetyczne (w omawianym przypadku będzie nim docelowo ww. inwestor prywatny funkcjonujący po zrealizowaniu cytowanej inwestycji jako producent i dostawca energii elektrycznej do sieci położonej na obszarze gminy Ostrów Wielkopolski) stanowiąc, iż w celu zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i przyłączone do sieci elektroenergetycznej należącej do tego systemu jest obowiązane do wytwarzania energii elektrycznej lub pozostawania w gotowości do jej wytwarzania, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia jakości dostarczanej energii oraz ciągłości i niezawodności dostarczania tej energii do odbiorców lub uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób lub strat materialnych.

Zgodnie z analizą powyższych przepisów i rozważań zasadnym jest przyjęcie, że inwestycja w zakresie budowy, a następnie eksploatacji zespołu elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w skład której wejdą między innymi urządzenia służące do przesyłu energii, spełnia cele publiczne i może być uznana za inwestycję celu publicznego.

Omawiane w niniejszej interpelacji zagadnienie i sformułowane pytanie mają charakter zasadniczy i odnoszą się do problemów związanych z polityką energetyczną państwa. Inwestycje w tzw. odnawialne i ekologiczne źródła produkcji energii są w ostatnim okresie traktowane priorytetowo zarówno w ramach struktur Unii Europejskiej, jak i w naszym kraju (vide: Polityka energetyczna państwa do 2025 r. - M.P. 05.42.562). Co więcej, Ministerstwo Infrastruktury Departament Ładu Przestrzennego w piśmie BP1a-022-226/04/1254 z dnia 21.06.2004 r. skierowanym do wójta gminy Wierzbinek potwierdziło już, że inwestycję polegającą na budowie elektrowni wiatrowej należy uznać za inwestycję celu publicznego.

W ramach orzecznictwa sądów administracyjnych pojawiło się co prawda w ostatnim czasie orzeczenie, którego sentencja odmawia uznania budowy elektrowni wiatrowych za inwestycję celu publicznego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 09.02.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2339/06). Formułujący niniejszą interpelację zwraca jednak uwagę, iż ww. orzeczenie dotyczy diametralnie innej podstawy prawnej aniżeli sformułowana w zapytaniu zawartym na wstępie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził bowiem w cytowanym orzeczeniu, iż budowa elektrowni wiatrowej, a zatem wykorzystującej siłę wiatru, nie jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu przepisu art. 6 pkt 2 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami. Przepis ten zalicza do celów publicznych - jak wiadomo - li tylko urządzenia służące do przesyłania energii elektrycznej, nie zaliczając do nich urządzeń do jej wytwarzania. Formułujący interpelację podziela ww. stanowisko zaprezentowane przez WSA w Warszawie, podkreślając jednocześnie, że idea prezentowana w niniejszej interpelacji opiera się na innej podstawie prawnej ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami, a mianowicie - dla przypomnienia - art. 6 pkt 10. Tym samym cytowane orzeczenie nie ma zastosowania w ramach niniejszej interpelacji, prezentowanego w niej stanu faktycznego i sformułowanych zapytań.

W związku z tym pytam: Czy inwestycja w postaci budowy elektrowni wiatrowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą techniczną, w skład której wchodzi między innymi wszelkie rurociągi, drogi dojazdowe,

ogrodzenia, miejsca ustawienia dźwigów, kanały, przewody, kable i wszelkie inne narzędzia do przesyłu mediów, które zostaną zainstalowane na powierzchni bądź pod powierzchnią, na której posadowiona jest rzeczona elektrownia, jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 03.80.717, z późn. zmianami) w zw. z art. 6 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 04.261.2603, z późn. zmianami) w zw. z unormowaniami art. 9j, art. 15a oraz art. 18-20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (Dz. U. 06.89.625, z późn. zmianami)?

Z poważaniem

Poseł Jarosław Urbaniak

Ostrów Wielkopolski, dnia 30 lipca 2008 r.

VI kadencja

Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury - z upoważnienia ministra

-

na interpelację nr 4694**w sprawie elektrowni wiatrowych**

Szanowny Panie Marszałku! W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 8 sierpnia 2008 r., znak SPS-023-4694/08, dotyczącym interpelacji pana posła Jarosława Urbaniaka z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie elektrowni wiatrowych uprzejmie przedstawiam wyjaśnienia w tym zakresie.

Odpowiadając na postawione przez pana posła Jarosława Urbaniaka w interpelacji z dnia 30 lipca 2008 r. pytanie, czy elektrownie wiatrowe są inwestycją celu publicznego, należy stwierdzić, że zgodnie z obecnie obowiązującym art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) przez "inwestycje celu publicznego" rozumie się działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim, krajowym), stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Przepis art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.) zawiera szeroki katalog działań, które w rozumieniu tej ustawy są celami publicznymi.

Z literalnego brzmienia art. 6 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami wynika, że budowa urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej, w tym również elektrowni wiatrowych, nie może zostać uznana za inwestycję celu publicznego. Celem publicznym jest natomiast budowa i utrzymanie przewodów i urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej. Stanowisko takie zajął również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 lutego 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2339/06.

W związku z rosnącym zainteresowaniem przedsiębiorców budową elektrowni wiatrowych, mając na uwadze powyższe orzeczenie sądu, istnieje obecnie, jak się wydaje, potrzeba przeprowadzenia dogłębnej analizy tematu, zmierzającej do wypracowania jednolitej interpretacji omawianego przepisu lub pozwalającej na określenie ewentualnych kierunków zmian przepisów dotyczących inwestycji celu publicznego.

Trzeba mieć jednak na uwadze, iż rozszerzenie katalogu celów publicznych będzie rodziło szereg konsekwencji polegających m.in. na korzyściach majątkowych osób nabywających nieruchomości w związku z realizacją celów publicznych oraz zmniejszeniem wpływów do budżetu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Należy bowiem zauważyć, iż na podstawie przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami w stosunku do nieruchomości przeznaczonych na cele publiczne:

- może nastąpić wywłaszczenie takiej nieruchomości, jeżeli cele publiczne nie mogą być zrealizowane w inny sposób niż pozbawienie albo ograniczenie praw do nieruchomości, a prawa te nie mogą być nabyte w drodze umowy;

- nieruchomość stanowiąca własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego może być przedmiotem darowizny, a także może zostać zbyta w drodze bezprzetargowej;

- może zostać udzielona bonifikata od ceny zbywanej nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;

- obowiązuje niższa stawka opłaty z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej;

- można dokonać podziału nieruchomości z urzędu.

Dodać również należy, że przepisy ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 399, z późn. zm.) przewidują możliwość zwolnienia z podatku od czynności cywilnoprawnych w przypadku sprzedaży nieruchomości na cele publiczne.

W związku z tym, iż wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych wpisane jest w strategię rządową oraz stanowi realizację strategii lizbońskiej, oraz dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, jak również na fakt, iż wzrost udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie paliwowo-energetycznym kraju przyczynia się do poprawy stanu środowiska naturalnego, przez co służy ogółowi, należy, moim zdaniem, dążyć do takiej jednoznaczności przepisów prawa, która nie pozwoli na swobodną interpretację przez organy administracji publicznej orzekające w sprawach związanych z lokalizacją elektrowni wiatrowych.

Wobec powyższego wystąpiłem do ministra gospodarki z prośbą o zaprezentowanie stanowiska w przedstawionych powyżej kwestiach.

Przekazując Panu Marszałkowi powyższe wyjaśnienia dotyczące problemów poruszonych w interpelacji pana posła Jarosława Urbaniaka, wyrażam nadzieję, że zostaną one uznane za wystarczające.

Z wyrazami szacunku

Podsekretarz stanu

Olgierd Dziekoński

Warszawa, dnia 29 sierpnia 2008 r.

VI kadencja

Interpelacja nr 4694**do ministra infrastruktury****w sprawie elektrowni wiatrowych**

Szanowny Panie Ministrze! W nawiązaniu do wcześniejszej interpelacji z dnia 30 lipca 2008 r. przedłożonej Panu Ministrowi wraz z pismem marszałka Sejmu z dnia 8 sierpnia 2008 r., znak SPS-023-4694/08, i odpowiedzi Pana Ministra reprezentowanego przez pana Olgierda Dziekońskiego podsekretarza stanu (pismo z dnia 29 sierpnia 2008 r., znak BN1j-0701-12/08), mając na względzie treść wyjaśnień pana ministra zawartych w tejże odpowiedzi, pragnę po raz kolejny zadać pytanie sformułowane w interpelacji opisanej powyżej.

Ponowienie mojej interpelacji uzasadniam de facto brakiem jakiejkolwiek odpowiedzi na moją interpelację. Ww. pismo z dnia 29.08.2008 r. zawiera li tylko rozważania dotyczące unormowania art. 6 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 03.80.717 z późn. zmian.) i opartego o tenże przepis wyroku WSA w Warszawie z dnia 09.02.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2339/06. Tymczasem treść mojej interpelacji dotyczyła diametralnie innego unormowania, tj. art. 6 ust. 10 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami w zw. z unormowaniami art. 9j, art. 15a oraz art. 18-20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. 06.89.625 z późn. zmian.). Co więcej w moim piśmie wielokrotnie podkreślałem słuszność poglądów wyrażonych przez WSA w Warszawie w cytowanym orzeczeniu z dnia 9 lutego 2007 r., a tym samym podzielałem pogląd wyrażony przez tenże sąd (a zarazem przez Pana Ministra w ww. odpowiedzi na moją interpelację), iż oto elektrownie wiatrowe nie są inwestycją celu publicznego w rozumieniu art. 6 ust. 2 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Mając na względzie powyższe, ponawiam rzeczoną interpelację, podnosząc ponownie, że zgodnie z treścią art. 6 pkt 10 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami - celami publicznymi w rozumieniu ustawy są między innymi inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach. Do owych "innych celów publicznych określonych w odrębnych ustawach" zaliczyć należy z całą pewnością zdefiniowane w unormowaniach ww. ustawy Prawo energetyczne obowiązki w zakresie zaopatrzenia m.in. mieszkańców gminy w energię elektryczną. Według bowiem ww. ustawy Prawo energetyczne do zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe należy m.in. planowanie i organizacja zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy. Zaopatrzenie w energię elektryczną jest bowiem jednym z celów polityki energetycznej państwa realizowanej także na szczeblu samorządu terytorialnego. Ustawa Prawo energetyczne nakłada także obowiązki na przedsiębiorstwa energetyczne, stanowiąc, iż w celu zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i przyłączone do sieci elektroenergetycznej należącej do tego systemu jest obowiązane do wytwarzania energii elektrycznej lub pozostawania w gotowości do jej wytwarzania, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia jakości dostarczanej energii oraz ciągłości i niezawodności dostarczania tej energii do odbiorców lub uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób lub strat materialnych. Zgodnie z analizą powyższych przepisów i rozważań zasadne jest przyjęcie, że inwestycja w zakresie budowy, a następnie eksploatacji zespołu elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w skład której wchodzi między innymi urządzenie służące do przesyłu energii, spełnia cele publiczne i może być uznana za inwestycję celu publicznego.

Omawiane w niniejszej interpelacji zagadnienia i sformułowane pytanie mają charakter zasadniczy i odnoszą się do problemów związanych z polityką energetyczną państwa. Inwestycje w tzw. odnawialne i ekologiczne źródła produkcji energii są w ostatnim okresie czasu traktowane priorytetowo zarówno w ramach struktur Unii Europejskiej, jak i w naszym kraju (vide: Polityka energetyczna państwa do 2025 r., M.P. 05.42.562). Co więcej Ministerstwo Infrastruktury Departament Ładu Przestrzennego w piśmie BP1a-022-226/04/1254 z dnia 21.06.2004 r. skierowanym do wójta gminy Wierzbinek potwierdziło już, że inwestycję polegającą na budowie elektrowni wiatrowej należy uznać za inwestycję celu publicznego.

Z poważaniem

Poseł Jarosław Urbaniak

Ostrów Wielkopolski, dnia 29 września 2008 r.

VI kadencja

**Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury - z upoważnienia ministra
- na ponowną interpelację posła Jarosława Urbaniaka****na interpelację nr 4694****w sprawie elektrowni wiatrowych**

Szanowny Panie Marszałku! W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 3 października 2008 r., znak SPS-023-4694p/08, dotyczącym interpelacji pana posła Jarosława Urbaniaka z dnia 29 września 2008 r. w sprawie elektrowni wiatrowych, w związku z uznaniem przez pana posła poprzedniej odpowiedzi z dnia 29 sierpnia 2008 r. za niewystarczającą, uprzejmie przedstawiam dodatkowe wyjaśnienia w tym zakresie.

Jak wyjaśniłem w piśmie z dnia 29 sierpnia 2008 r., przepis art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.) zawiera zamknięty katalog przedsięwzięć, które w rozumieniu tej ustawy są celami publicznymi. Katalog ten nie obejmuje inwestycji polegających na budowie elektrowni, w tym elektrowni wiatrowych, jako celu publicznego. Pewnego rodzaju furtkę stanowi uregulowanie zawarte w pkt 10 tego przepisu, stanowiące, że celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami są "inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach". Na treść pkt 10 w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w związku z unormowaniami art. 9j, art. 15a oraz art. 18-20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.), wskazuje w swej interpelacji pan poseł J. Urbaniak stwierdzając, że do "owych innych celów publicznych określonych w odrębnych ustawach zaliczyć należy z całą pewnością zdefiniowane w unormowaniach ustawy Prawo energetyczne obowiązki w zakresie zaopatrzenia m.in. mieszkańców gminy w energię elektryczną". Pan poseł Jarosław Urbaniak stwierdził że: "Zgodnie z analizą powyższych przepisów i rozważań zasadne jest przyjęcie, że inwestycja w zakresie budowy, a następnie eksploatacji zespołu elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w skład której wejdą m.in. urządzenia służące do przesyłu energii, spełnia cele publiczne i może być uznane za inwestycję celu publicznego."

Jak informowałem Pana Marszałka w piśmie z dnia 27 października 2008 r., otrzymałem pismo ministra gospodarki z dnia 22 października 2008 r., znak DE-VIII-073-14-AP/08, stanowiące odpowiedź na moje wystąpienie z dnia 29 sierpnia 2008 r., spowodowane rosnącym zainteresowaniem przedsiębiorców budową elektrowni wiatrowych. W przywołanym wyżej piśmie minister gospodarki, będący zgodnie z art. 12 ust. 1 Prawa energetycznego naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach polityki energetycznej, stwierdził że: "Zaopatrzenie w energię elektryczną niewątpliwie stanowi zaspokajanie powszechnych potrzeb zbiorowości. Mając powyższe na uwadze, wydaje się, że przypadku wytwarzania energii elektrycznej nie tylko inwestycje OZE mają na celu zaspokajanie potrzeb zbiorowych w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, ale cel ten realizują w równym stopniu także elektrownie konwencjonalne.

Rozważając celowość zaliczenia budowy infrastruktury służącej do wytwarzania energii elektrycznej do katalogu inwestycji celu publicznego, trzeba mieć na uwadze, że wytwarzanie energii elektrycznej realizowane jest przez komercyjne przedsiębiorstwa, które mają konkurować na rynku. Problemy z pozyskaniem gruntów pod budowę inwestycji dotyczą w większym stopniu budowy linii elektroenergetycznych i wydaje się, że to w tym zakresie konieczne jest wprowadzenie ułatwień proceduralno-prawnych. (...)

Należy również mieć na uwadze, że dla inwestycji w sektorze odnawialnych źródeł energii funkcjonuje szeroki katalog mechanizmów wsparcia, w tym w szczególności, przewidziany przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (...) system tzw. zielonych certyfikatów".

Ponadto jak zauważył w piśmie z dnia 22 października 2008 r. minister gospodarki, dopiero przyjęcie przez Radę Ministrów dokumentu "Polityka energetyczna Polski do 2030 roku", pozwoli na podjęcie dalszych decyzji dotyczących instrumentów wsparcia dla inwestycji w sektorze wytwarzania energii, a zaliczenie budowy elektrowni wiatrowych do inwestycji celu publicznego stanowiłoby dodatkowe wsparcie państwa dla prywatnych przedsiębiorców.

Problemy poruszane w interpelacji pana posła Jarosława Urbaniaka były także przedmiotem rozważań Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 2008 r., sygn. akt II OSK 548/07. Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się, co prawda, do ustalenia, czy budowa małej elektrowni wodnej ma status inwestycji celu publicznego, ale rozważania sądu należy odnieść także do innych elektrowni, w tym elektrowni wiatrowych. W omawianej sprawie Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że nie znajduje prawnego umocowania pogląd, iż budowa małej elektrowni wodnej jest inwestycją celu publicznego. W uzasadnieniu sąd wskazał, że rozważając kwestię statusu małej elektrowni wodnej jako inwestycji celu

publicznego, w pierwszej kolejności należy przybliżyć instytucję inwestycji celu publicznego.

Istotą dla wyjaśnienia pojęcia inwestycji celu publicznego jest wskazanie listy celów publicznych, które decydują o zakwalifikowaniu danej inwestycji do tej kategorii. Stanowi ją w sposób normatywny przepis art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Interpretacja pojęcia celu publicznego w rozumieniu ustawy o gospodarce nieruchomościami, które przeniesione zostaje także na regulację ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, prowadzi do wniosku, iż mamy tutaj do czynienia z katalogiem zamkniętym. Oznacza to, iż art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami zawiera listę celów publicznych, która nie może zostać poszerzona na drodze wykładni.

Należy bowiem mieć także na uwadze, co podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny, że: "Wśród wszystkich typów wykładni wykładnia językowa odgrywa rolę podstawową. Na gruncie naszego systemu prawa, podobnie zresztą jak i na gruncie innych systemów prawnych należących do kręgu kultury *civil law* i *common law*, można mówić o zasadzie pierwszeństwa wykładni językowej oraz subsydiarności wykładni systemowej i funkcjonalnej. Zgodnie z tą zasadą, gdy wykładnia językowa daje rezultat jasny i jednoznaczny, interpretator może (i powinien) się oprzeć na wyniku wykładni językowej, a jedynie w celu jej potwierdzenia może posłużyć się wykładnią systemową i funkcjonalną. Wszystkie przepisy powinny być interpretowane literalnie, a tylko ważne racje uprawnniają do nadania im interpretacji rozszerzającej bądź zwężającej".

Poza tym zdaniem NSA ustawodawca w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami ustalił katalog celów publicznych o charakterze konkretnym i zamkniętym, w tym sensie, że celem publicznym może być tylko cel *expressis verbis* wyrażony w przepisie art. 6 pkt 1-9 bądź też zgodnie z art. 6 pkt 10 cel określony jako publiczny w innej ustawie. Ponadto musi to być cel publiczny o przeznaczeniu wyraźnie powiązany z przeznaczeniem celów określonych w zamkniętym katalogu art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Żaden ze wspomnianych przepisów nie mówi wprost o małej elektrowni wodnej jako inwestycji celu publicznego. Dodatkowo, jeżeli spojrzymy na decyzję o ustaleniu lokalizacji celu publicznego jak na wyjątek od zasady wydawania decyzji o warunkach zabudowy, łatwo możemy dostrzec zamysł ustawodawcy zmierzający do interpretowania w sposób zwężający katalogu sytuacji, w których może być ona wydawana. Skoro cele publiczne w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ograniczają się do celów wskazanych wprost w wymienionym przepisie art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami albo przepisie innej ustawy, która by wyraźnie nazywała jakąś sytuację celem publicznym na potrzeby tego przepisu lub na potrzeby regulacji prawnej gospodarki przestrzennej, to skatalogowany w ten sposób zakres inwestycji celu publicznego ma charakter zbioru wyjątków od zasady. Zasada *exceptiones non sunt extendendae* (wyjątków nie należy interpretować rozszerzająco) zaś to powszechnie uznawany kanon wykładni prawniczej.

Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny, uchwalając pierwotny tekst ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, m.in. znowelizowano ustawę z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99). W wyniku przeprowadzonych zmian (z dniem 5 grudnia 1997 r.) zaczął obowiązywać do końca 1997 r. przepis art. 46 ust. 2 pkt 4a, uznający za cel publiczny "budowę i utrzymanie urządzeń i instalacji energetycznych służących do wytwarzania paliw, energii oraz ich przesyłania i dystrybucji za pomocą sieci". Z dniem 1 stycznia 1998 r. tego rodzaju kwestie zaczął regulować powołany na wstępie przepis art. 6 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Co warte zaznaczenia, porównanie tych dwóch przepisów wykazuje istotną zmianę sposobu wyznaczenia celu publicznego w sferze gospodarki energetycznej. Poprzednio bowiem jako cele publiczne wprost kwalifikowano inwestycje dotyczące budowy i utrzymania urządzeń i instalacji energetycznych służących do wytwarzania energii. Tak więc w przepisie art. 46 ust. 2 pkt 4a ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości jako cel publiczny zostały wskazane *expressis verbis* elektrownie, a co za tym idzie, bez wątpliwości elektrownie wodne. Przedstawiony zabieg ustawodawcy, który zrezygnował w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami ze wskazania wprost urządzeń służących do wytwarzania energii, w oparciu m.in. o domniemanie racjonalności ustawodawcy, sugeruje zamiar odstąpienia od przyznawania elektrowniom statusu inwestycji celu publicznego.

W świetle przytoczonej wyżej informacji odnośnie do stanowiska zajętego w omawianej sprawie przez ministra gospodarki oraz też zawartych w przywołanych wyżej wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego nie mogę przychylić się do sugestii przedstawionej w interpelacji pana posła Jarosława Urbaniaka i uznać, że budowa elektrowni wiatrowej jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przywołane przez pana posła J. Urbaniaka przepisy art. 9j, 15a oraz 18-20 ustawy Prawo energetyczne nie wskazują, iż budowa elektrowni wiatrowych stanowi realizację celu publicznego, a tym samym nie może zostać uznana za inwestycję celu publicznego w myśl przepisu ust. 10 w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Przekazując Panu Marszałkowi powyższe uzupełnione wyjaśnienia, wyrażam przekonanie, że pozwolą one na wyeliminowanie wątpliwości poruszonych w interpelacji pana posła Jarosława Urbaniaka oraz że zostaną one przyjęte ze zrozumieniem i uznane za wystarczające.

Z wyrazami szacunku

Podsekretarz stanu

Olgierd Dziekoński

Warszawa, dnia 5 listopada 2008 r.